

Udviklingsoptimisme

Frank Ulmer Jørgensen
Landsforeningen LEV

Forudsætning

Grundlæggende at have tillid til det at kunne gøre noget!

Udviklingsoptimisme er et individuelt opgør med passivitet og afmægtige handlinger.

Mangel på udviklingsoptimisme

- o Afmagt
- o Passivitet
- o Planløse handlinger er også passivitet
- o Defensive handlinger i stedet for offensive handlinger

Udviklingsoptimisme – en definition

Udviklingsoptimisme er proaktive og dermed planlagte handlinger, der viser klarhed om pædagogens muligheder for at gøre en forskel og vise positive forventninger til et andet menneskes udviklingsmuligheder, behov og ønsker.

Tre grundelementer

1. Forventning om at gøre en udviklende forskel
2. Positive forventninger til et andet menneske
3. Proaktive handlinger

At gøre en udviklende forskel

- o Mit selvværd er ligeså vigtig som min formelle uddannelse.
- o At gøre ting meningsfyldt for andre er vigtigt – at kunne dele sig selv med andre.
- o Formel uddannelse forstærker den enkeltes udviklingsoptimisme.

Positive forventninger

- o Positive forventninger til et andet menneske kan ikke læres – men kun forstås.
- o Basal tillid til det udviklingshæmmede menneskes mulighed for udvikling.
- o Kun gennem pædagogens handlinger kan vi aflæse de positive forventninger.

Proaktive handlinger

- o Det sidste grundelement følger af de to første.
- o Det er nødvendigt at arbejde bevidst med planlægning og forberedelse af den pædagogiske dialog.
- o En udviklende intention holder mig fast i relationen og medvirker til at sikre en balanceret dialog.

Målet

Udviklingsoptimisme ses i sin mest udfoldede form, når jeg forstår at slippe mig selv og lade mig indskrive i det udviklingshæmmede menneskes anderledes livsform.

Vi ved, at vi er nået frem, når det af vigtighed for det andet menneske står os helt klart.

